PSALMUL 22

1. [1]Dumnezeul meu, o, Doamne,
pentru ce m-ai părăsit,
pentru ce m-ai părăsit?
Și de ce Te depărtezi Tu
făr’ ca plânsul să-mi asculți?

2 Ziua-ntreagă strig spre Tine
și Tu nu m-ai auzit,
strig și noaptea și n-am pace
de vrăjmașii mei cei mulți,
de vrăjmașii mei cei mulți...

2. [3]Totuși, Tu ești Cel Sfânt,
Doamne,
Tu în slavă locuiești,
Tu în slavă locuiești.
[4]Toți părinții noștri-n Tine
se-ncredeau și-i izbăveai.

[5]Când strigau spre Tine, Doamne,
îi scăpai, căci mare ești,
când se încredeau în Tine,
de rușine nu-i lăsai,
de rușine nu-i lăsai...

3. [6]Dar eu nu sunt om, ci vierme,
de ocară și dispreț,
tuturora de dispreț.
[7]Toți cei ce mă văd, de mine
își bat joc și dau din cap

8 și zic: „S-a-ncrezut în DOMNUL!
De-ar avea la Domnul preț,
mântuire să-i dea Domnul
de-acei care groapa-i sap’,
de la cei ce groapa-i sap’”.

4. [9]Tu m-ai scos din al mamei pântec
și m-ai pus la adăpost,
la-al ei sân la adăpost.
[10]Sunt de mic sub sfânta-Ți pază,
de-atunci Tu-mi ești Dumnezeu,

11 nu Te depărta de mine,
c-ajutor mereu mi-ai fost,
căci s-apropie necazul
și nu-i nime-n jurul meu,
nime-n ajutorul meu.

5. [12]O mulțime mă-
mpresoară,
tauri mulți mă înconjor,
niște tauri mă-nconjor.
[13]Cască gurile-mpotrivă-mi
ca și leu-nfuriat,

14 sunt ca apa ce se scurge,
toate oasele mă dor,
mi-este inima ca ceara,
se topește necurmat,
se topește necurmat!

6. Mă usuc ca lutul vara,
limba-n gură-mi s-a lipit,
s-a uscat și s-a lipit,
m-ai adus în țăr’na morții,
[16]sunt de câini înconjurat,

mă-nconjor nelegiuiții,
m-au străpuns, m-au pironit
și în mâini, și în picioare...
[17]Oasele mi-au numărat,
mi se văd la numărat.

7. Ei pândesc, privesc la mine,
[18]mi-mpart hainele-ntre ei,
mi-mpart hainele-ntre ei
și trag sorți pe-a mea cămașă,
care să mi-o ia întâi.

19Dar Tu, DOAMNE, fii cu mine,
sub tăria-Ți să mă iei,
vin’ degrabă și-mi ajută
și cu mine să rămâi,
o rămâi, rămâi, rămâi!

8. [20]Scapă-mi sufletul din săbii
și vi-a-ța de câini răi,
de-acești câini turbați și răi!
[21]Scapă-mă din corn de bivol
și din gură de la lei!

22Căci puterea Ta voi spune-o
adunării printre-ai Tăi
și vesti-voi al Tău Nume
pururea-ntre frații mei,
Doamne, printre frații mei!

9. [23]Cei ce-aveți de DOMNUL frică
lăudați-L și-L slăviți,
lăudați-L și-L slăviți!
Voi, sămânța lui Israel
și-a lui Iacov, pe vecii!

24 Căci El nu disprețuiește
nicicând pe nenorociți,
nu Se-ascunde, ci le-ascultă
strigătele lor pustii,
când sunt singuri și pustii.

10. [25]În mulțimea adunării,
Tu vei fi cấntarea mea,
Doamne, Tu, cântarea mea,
și-mplini-mi-voi juruința
printre cei ce Te-or iubi.

[26]Cei săraci de-ajuns mânca-vor
și cu toți s-or sătura.
Câți pe Dumnezeu Îl caŭtă
veșnic se vor veseli,
veșnic se vor veseli.

11. [27]Toate marginile lumii
către DOMNUL vor veni,
către DOMNUL vor veni.
A’ popoarelor familii
vor cădea ‘naintea Ta,

28căci a Lui e-Mpărăția,
peste tot va stăpâni.
29Toți cei mari din lumea-ntreagă
înainte-I vor cădea,
să se-nchine vor cădea.

12. [30]Și-o sămânță dintre oameni
Lui Îi va sluji cu dor,
cu un sfânt și mare dor
și se va vorbi de Domnul
tuturor câți vor mai fi.

[31] Iar aceștia toți vesti-vor
la un nesfârșit popor,
la toți câți se vor mai naște
despre El se va vorbi,
despre El se va vorbi.